

ונפשוט להו רב ששת מהא דתנן במסכת תמיד גבי זבח עצמו — בסדר הולכת אבריו התמיד אל הכבש כדי להקטירן על המזבח: הראשון — שוצה בפייס להעלוות אברים לכבש, זכה — בראש וברג'ן; הראש — קיבל מיד מנתה האברים — בימינו וכור', ואת הרgel של ימין בשמאלו[ן] —

ומוליך את الرجل כשבית ערחה — הצד השיה מכוסה בעור קודם ההפשט, כלומר: לא במקומות החתק — לחוזין; ואילו מקום החתק לפנים כלפי כהן, כי כן נאה הדבר.

הרי למדנו: הולכה כשרה בשמאלו; ולמה לא פשט רב ששת את הבעה ממשנה זו המדברת בזכח ולא בקטורת?

ומשנין: **אי מהתם** — מן המשנה בתמיד, המדברת בהולכת אברים להקטירה על המזבח, עדין אין להכריח על הולכת דם לזריקה שתהא כשרה בשמאלו —

ד. זריקה, והיא אינה כשרה אלא בכלה שנאמר: והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו — הכהנים — את הדם על המזבח סיבכ; וכיון שכן אף היא אינה כשרה אלא בימיין, שהרי נאמר בה כהונה.

חולבה בדם — שלא נאמר בה לשון "כהונה" בהדייא, כי עיקר הפסוק "והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם" על קבלת הדם נארה ולא על הולכה, אף שדרשו הוזל על הולכה — הנעשה בשמאלו, מהו שתהא כשרה?

אמר להו רב ששת: **תניתה לשאלתכם** במשנתנו, דתנן: **נטל את המחתה של הגחלים בימינו, ואת הבף עם הקטורות בשמאלו**, הרי שהולכה בשמאלו כשרה.⁽⁴⁵⁾

ותמ herein עליה דבר ששת שפשת הספק שנסתפקו בדם הזבח, מן הקטורות שאינה זבח:

לעשותו, כלומר: הרי אי אפשר בלאו הци מבואר בגמרא לעיל מז א; וראה גם בתוספות ישנים, [וראה עוד בתוספות ישנים יומא לט א ד"ה כי הדורי, ובתוספות הרא"ש שם].

ב. והרבמ"ב **עבודת יום הכהנים ד א** כתוב אף הוא: כבר ביארנו שהולכה בשמאלו פוסלת בדם הקדשים ושאר העבודות, ולפיכך היה מן הדין שיוליך המחתה בשמאלו וכף הקטורת בימינו; אבל מפני כובד המחתה ועוד שהוא חממה, איןנו יכול לטבולה בשמאלו עד הארון, לפיכך נוטל את המחתה בימינו וכף הקטורת בשמאלו, [הובאו דבריו בהערות לעיל מז א, ראה שם], וכן כתוב המאירי.

וכתיב הכסף משנה לבאר: ואפשר, דהולכה בשמאלו לא פסלה אלא מדרבן; אי נמי: משום

וביאר החזון איש שם: רב שני סבר בסברא דודאי מרביתן מלא מלא, אלא שיש מקום לומר שאין החפינה מכלל עבודה אלא כעין יציקה ובלילה במנחות שהיא הכשר מצוה, והוא ראייה, שהרי הקטורת מונחת כל השנה ולא נפסקת כללינה, ומזה יש ללמד כי עיקר קדושתה להקרבה באה בכת אחת עם ההקטורה, שהרי לא מצינו "עובדת" בדבר שאין לינה פוסלת, ועל זה הביא רב שני מן המשנה דכללי מפסיק בלילה, ואם כן هو השתא קרבן גמו, ומסתהר דחפינה במקום קמיצה.

45. מסקנת הגמרא לקמן, כי הולכה בשמאלו פסולה, ואין הגמara חוששת לראייה זו. ובירושלמי קאמר: שנייה היא שאינו יכול